

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200804
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619200804.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: O. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/X, X. E., o zaplatenie 1.921,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21Csp/23/2019-103 zo dňa 04. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšnom rozsahu zamietol a vo výroku III. o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 21Csp/23/2019-103 zo dňa 04. 02. 2020 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.843,72 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.843,72 eur od 16. 02. 2019 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 1,- euro, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,92 % s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (výrok III.).

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.921,39 eur, úroku 71,56 eur, úroku z omeškania vo výške 1,- euro, úroku vo výške 10,90 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 1.921,39 eur od 16. 02. 2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1.921,39 eur od 16. 02. 2019 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov v sume 71,56 eur od 16. 02. 2019 do zaplatenia a nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 1,86 eur. Svoj nárok žalobca uplatnil na základe zmluvy o úvere č. 0000000524162 uzavretej dňa 13. 06. 2018 so žalovaným ako dlžníkom elektronicky na diaľku prostredníctvom internetbankingu. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2.000,- eur, pričom žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi vrátiť spolu s úrokmi v pravidelných mesačných anuitných splátkach do 13. 06. 2024. Žalovaný prestal uhrádzať dojednané splátky riadne a včas, čím porušil svoje povinnosti. Žalobca následne rozhodol o predčasnej splatnosti úveru k 15. 02. 2019.

Okresný súd vo veci rozhodol aplikujúc ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1 vety prvej zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 13. 06. 2018 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), § 52 ods. 1, 3, 4, § 517 ods. 1 vety prvej, ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády

č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 13. 06. 2018).

Zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným súd vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. a zároveň spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že úverová zmluva zo dňa 13. 06. 2018 neobsahuje vlastnoručný podpis, ani zaručený elektronický podpis žalovaného, pričom ide o zmluvu, pre ktorú zákon (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) obligatórne vyžaduje písomnú formu. Písomná forma právneho úkonu je zachovaná, ak je právny úkon vyhotovený v písomnej podobe a je podpísaný osobou uskutočňujúcou tento úkon. Pre absenciu podpisu tak možno konštatovať, že pri tejto zmluve nebola zachovaná zákonom požadovaná forma, čo má v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. za následok záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. V zmluve podľa okresného súdu absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. - údaj o dobe trvania zmluvy, čo má rovnako v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru. Súd konštatoval, že v čl. 3.7. Obchodných podmienok pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a. s. účinných od 01. 01. 2018 sa síce nachádza ustanovenie, podľa ktorého pôžička (spotrebiteľský úver) sa poskytuje na dobu do dňa jej konečnej splatnosti uvedeného v zmluve o úvere, avšak deň konečnej splatnosti nie je v zmluve o úvere uvedený (čím je toto dojednanie nezmyselné) a toto dojednanie je obsiahnuté v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú zmluvnými stranami podpísané, a teda nenapĺňajú podmienku písomnej formy zmluvy podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Uvedené ustanovenie sa tak nemôže stať súčasťou zmluvy.

Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru mal žalobca nárok na vrátenie len poskytnutej sumy spotrebiteľského úveru 2.000,- eur po odpočítaní žalovaným uhradenej sumy vo výške 156,28 eur, t. j. vo výške istiny 1.843,72 eur, preto v tejto časti súd žalobe vyhovel. Súd žalobe žalobcu vyhovel aj v časti uplatneného úroku z omeškania za obdobie do mimoriadneho zosplatnenia úveru v sume 1,- euro, ktoré si žalobca uplatňoval zo splatnej a neuhradenej istiny úveru v sadzbe 5 % ročne, ktorý nárok bol uplatnený v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Následne súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v ním uplatnenej úrokovej sadzbe 5 % ročne zo sumy priznanej istiny úveru vo výške 1.843,72 eur za obdobie od 16. 02. 2019 do zaplattenia, majúc za to, že účinnosť zosplatnenia úveru nastala k 15. 02. 2019 (§ 563, v spojení s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd žalobu žalobcu v časti uplatnených zmluvných úrokov a poplatku za poistenie zamietol, vrátane uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy nezaplattených (zmluvných) úrokov vo výške 71,56 eur od 16. 02. 2019 do zaplattenia.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal úspech v rozsahu 95,96 % (žalobca žiadal zaplattenie sumy 1.921,39 eur, súd jeho žalobe vyhovel čo do sumy 1.843,72 eur), v rozsahu 4,04 % bol neúspešný. Súd mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,92 %, čo predstavuje čistý úspech žalobcu (95,96 % - 4,04 %).

2. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov II., III. podal žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f, h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej vo vyhovení žalobe v celom rozsahu.

Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o nedodržaní písomnej formy úverovej zmluvy. Poukázal na to, že zmluva bola uzatvorená elektronickými prostriedkami, ktoré v súlade s § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Zmluva obsahuje identifikáciu oboch zmluvných strán - názov, sídlo a IČO veriteľa a meno a priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia, pobyt dlžníka. Na konci zmluvy sú obe zmluvné strany opäť identifikované obchodným názvom, resp. menom a priezviskom. Určenie osôb, ktoré právny úkon uzatvorenia zmluvy o úvere uskutočnili je z uvedených údajov absolútne zrejmý a žalovaný v konaní uzatvorenie zmluvy nespochybnil, preto daná skutočnosť ani nebola v konaní sporná. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/197/2013 zo dňa 13. 11. 2013. Žalobca nesúhlasil ani so záverom súdu o absencii údajov o dobe trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z.

Dobu trvania zmluva obsahuje čl. 3.7 obchodných podmienok, v zmysle ktorého sa pôžička poskytuje na dobu do dňa jej konečnej splatnosti uvedeného v zmluve o úvere. Klient sa v zmysle zmluvy zaviazal, že úver bude uhradený do 72 mesiacov odo dňa podpisu zmluvy (t. j. do 13. 06. 2024 čo je doba trvania

zmluvy). S poukazom na ust. § 122 Občianskeho zákonníka je možné určiť termín konečnej splatnosti úplne presne, t. j. konkrétnym časovým okamihom. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/281/2017 zo dňa 31. 07. 2018 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/45/2018 zo dňa 28. 09. 2018 a sp. zn. 3Co/46/2018 zo dňa 31. 01. 2019.

Poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, a to vzhľadom na text zmluvy, ktorý ich uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojim podpisom a tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a ust. § 273 Obchodného zákonníka, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil, vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako nedôvodné.

5. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., preto odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p., konštatujúc správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje.

6. V preskúmvanej veci okresný súd, vyhodnotiac právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 000000000524162 ako vzťah spotrebiteľský, uzavretý na základe zákona č. 129/2010 Z. z., svoje rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti založil na závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru z dôvodu absencie písomnej formy zmluvy a absencie údajov o dobe trvania zmluvy. Odvolací súd sa s uvedenými závermi súdu prvej inštancie, vedúcimi k posúdeniu úveru poskytnutého žalobcom žalovanému ako bezúročného a bez poplatkov, stotožňuje.

7. V nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu odvolací súd uvádza, že písomná požiadavka zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva z ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu s tým, že každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. I keď z citovaného ustanovenia vyplýva, že zmluva nemusí byť vyhotovená výlučne v listinnej podobe, ale aj na inom trvanlivom médiu, ktorým je každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií /§ 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z. z./, požiadavka písomnej formy ostáva zachovaná. Samotná skutočnosť, že vyhotovenie zmluvy bolo spotrebiteľovi poskytnuté na trvanlivom médiu však ešte neznamená, že došlo k písomnému uzatvoreniu zmluvy. Občiansky zákonník v ust. § 40 ods. 3 pre platnosť písomného právneho úkonu vyžaduje jeho podpis konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, musia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé. Podpisom sa završuje a uzatvára písomný právny úkon. Ak teda právny úkon, ktorý musí byť písomný, nebol jeho účastníkmi podpísaný, nemôže vyvolať zamýšľané právne následky.

8. V zmysle ust. § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka je písomná forma právneho úkonu zachovaná aj v prípade, že sa právny úkon urobil prostredníctvom modernej komunikačnej techniky, výslovne sa tu uvádza telegraf, ďalekopis a iné elektronické prostriedky (napr. fax, internet, email, mobilný telefón). Právny úkon urobený takouto formou zákon považuje za právny úkon urobený v písomnej forme, ak

sú súčasne splnené dve podmienky: a) musí ísť o prostriedky, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a b) musí byť identifikovateľná osoba, ktorá takýmto spôsobom urobila právny úkon. Občiansky zákoník v uvedenom ustanovení zároveň upravuje, že písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou, z čoho je zrejmé, že zaručený elektronický podpis má právny účinok rovnocenný s vlastnoručným podpisom. Z uvedeného zároveň vyplýva, že i v prípade právneho úkonu uskutočneného elektronickými prostriedkami nie je vylúčená potreba podpísania právneho úkonu konajúcou osobou. Spôsob podpisovania písomných právnych úkonov, ktoré sa vyhotovujú a zasielajú v elektronickej podobe upravuje Nariadenie Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 910/2014 z 23. júla 2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zrušení smernice 1999/93/ES (ďalej len „Nariadenie eIDAS“).

9. Pokiaľ ide o podmienku uskutočnenia právneho úkonu elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu, táto bola splnená, keď napokon žalobca v konaní predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej odvodzuje uplatnený nárok. Pokiaľ však ide o podmienku určenia osoby, ktorá právny úkon urobila, túto je potrebné vnímať nielen tak, že táto bude označená určitým súborom údajov, ktorý umožňuje určiť totožnosť fyzickej osoby alebo právnickej osoby (napr. menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu alebo obchodným názvom, sídlom identifikačným číslom), ale túto treba vnímať tak, že totožnosť tejto osoby musí byť aj overená určitými technickými prostriedkami umožňujúcimi potvrdiť elektronickú identifikáciu tejto osoby alebo pôvod a integritu údajov v elektronickej forme (tzv. autentifikácia), ktoré môže mať rôznu povahu podľa povahy (dôležitosti) právneho úkonu (napr. mechanický podpis v prípade dohodnutého a obvyklého spôsobu komunikácie medzi stranami, jednoduchý elektronický podpis, zaručený elektronický podpis a pod.). Na zachovanie písomnej formy právneho úkonu bude spravidla dostatočná aspoň potenciálna určiteľnosť konajúcej osoby, teda, aby pri právnom úkone uskutočnenom elektronickými prostriedkami bolo na základe použitého elektronického podpisu dôkazne možné danú osobu určiť. Vychádzajúc z uvedeného možno akceptovať dostatočnosť určenia osoby, ktorá úkon urobila, teda overenie totožnosti tejto osoby v elektronických zmluvách na diaľku napr. v prípade, ak by právny úkon urobil spotrebiteľ v prostredí klientskej zóny internetbankingu banky /v zmysle § 89 ods. 3 písm. e) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov je to jeden z prostriedkov identifikácie klientov/. Do takéhoto elektronického prostredia sa totiž spotrebiteľ môže dostať iba vtedy, ak zadá jedinečné jemu pridelené prístupové meno a heslo, ktoré mu je pridelené až po overení jeho identity. Navyše sa v týchto prípadoch používajú ďalšie nástroje autentifikácie klienta (GRID karta, overenie SMS kódom, biometrické údaje a pod.), prostredníctvom ktorého fyzická alebo právnická osoba za použitia prostriedku elektronickej identifikácie potvrdzuje svoju totožnosť, z ktorého dôvodu je nanajvýš pravdepodobné, že úkon, v ktorom sa označila osoba ako konajúca, táto osoba aj vykonala.

10. I keď v danom prípade mala byť zmluva, od ktorej žalobca uplatňuje svoj nárok, uzavretá práve v prostredí internetbankingu, nebola v konaní preukázaná existencia písomnej zmluvy o úvere. Z predloženej zmluvy totiž nevyplýva, že by v prostredí internetbankingu žalovaný elektronickým podpisom (prostredníctvom nástrojov internetbankingu) vyslovil súhlas s predloženou spotrebiteľskou zmluvou a žalobca svoje tvrdenie o podpísaní zmluvy žalovaným nepreukázal. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predloženej žalobcom nevyplýva akceptácia zmluvy žalovaným, z označenia klienta - spotrebiteľa v závere zmluvy je zrejmý len dátum odoslania žiadosti (zrejme o uzatvorenie zmluvy) klienta, nie súhlas s predloženou zmluvou. Z obsahu spisu pritom nevyplýva obsah žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru (v akej výške klient úver žiadal, s akým úrokom a splátkami), resp. či zmluva predložená žalobcom predstavuje úplnú akceptáciu žiadosti (návrhu na uzavretie zmluvy) zo strany žalovaného, a teda či dorúčením zmluvy do dispozície žalovaného (ktoré rovnako nebolo preukázané) došlo k platnému uzavretiu zmluvy. Odvolací súd zdôrazňuje, že zmluva je dvojstranný (alebo viacstranný) právny úkon, ktorý vzniká dosiahnutím konsenzu, ktorý je úplným bezpodmienečným prijatím (akceptáciou) návrhu na uzavretie zmluvy (ponuky, oferty). Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že žalobca je zároveň v zmluve síce identifikovaný obchodným názvom, adresou sídla a identifikačným číslom, avšak zo zmluvy nie je zrejmé kto pri uzatváraní zmluvy za žalobcu konal a zmluva nie je touto osobou ani podpísaná (podmienka podpisu zmluvy sa vzťahuje na všetkých účastníkov zmluvy). Odvolací súd len na dôvažok dodáva, že žalobca zároveň nepreukázal, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva, ktorá je podmienkou pre poskytovanie služieb elektronického bankovníctva (čl. 6, bod 6.2, 6.3 Všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a. s.). Aj vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu, že

zmluva o úvere, ktorá neobsahuje vlastnoručný podpis žalovaného a ani jeho zaručený elektronický podpis, nebola dojednaná v písomnej forme, obligatórne stanovenej v ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

11. Odvolací súd ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalobcu vo vzťahu k záverom súdu o absencii údajov o dobe trvania zmluvy ako náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., v ktorej súvislosti žalobca poukázal na čl. 3 bod 9 obchodných podmienok pre úvery občanom, podľa ktorého „Pôžička sa poskytuje na dobu do dňa jej konečnej splatnosti, uvedeného v zmluve o úvere. Pri pôžičke na refinancovanie iných úverov zmluva o úvere zanikne márnym uplynutím lehoty na čerpanie“. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, tieto neboli účastníkmi zmluvy osobitne podpísané, preto sa nestali súčasťou zmluvy. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na to, že obchodné a všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy, a to vzhľadom na text zmluvy, ktorý ich uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom, odvolací súd odkazuje na predchádzajúce závery a zistenia, pokiaľ ide o podpis samotnej zmluvy o úvere žalovaným, ktorý preukázaný nebol. Záver okresného súdu o chýbajúcom údají v zmluve je preto dôvodný.

12. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd správne aplikoval zásadu úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C. s. p., ako vecne správny potvrdil.

13. Vo výroku I., ktorým súd žalobe žalobcu v časti vyhovel, ktorý nebol napadnutý odvolaním oprávnenej strany konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto by mu vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Nakoľko však žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)